

PO SPALIO VĖLIAVA

LKP ROKIŠKIO RK IR RAJONO DŽDT ORGANAS

Nr. 75 (1713)

1958 m. rugpjūčio mėn. 20 d., šeštadienis

Kaina 15 kap.

Ižymiajai suakčiai — NAUJAS DARBO DOVANAS

Drauge su visais respublikos darbo žmonėmis mūsų rajono dirbantieji ruošiasi paminėti istorinę datą lietuvių tautos gyvenime — Lietuvos Komunistų partijos ir pirmosios proletarinės revoliucijos Lietuvoje keturiądesimtmetį, kuris sutampa su visos tarybinės liaudies pasiruošimu prideramai sutikti neeilinių TSKP XXI suvažiavimą. Tarybiniai žmonės turi savo garbingas tradicijas — ižymiausių suakčių sutikti naujaus darbo laimėjimais, duoti šalai daugiau pirmarūšinės pramonės ir žemės ūkio produkcijos.

Šią tradiciją garbingai tėsia ir mūsų rajono pramonės įmonių darbininkai, inžinieriai, tėsia ja ir socialistinio kaimo žmonės — žemės ūkio specialistai, eiliniai kolūkiečiai. Visi jie ikišventinėmis dienomis didina gamybos tempus, kovoja už produkcijos kokybę, už jos savikainos mažinimą. Rajono žemdirbiai deda visas pastangas, kad iki metų galo prisiimtis socialistiniai įsipareigojimai gyvulininkystės produkty gamyboje ir pašarų bazės sukapime būtų garbingai įvykdyti. Pirmaujančių gretose žengia „Še tekšnos“, „Vyturio“, „Naujo gyvenimo“, „Tarybų Lietuvas“ ir kitų rajono kolūkių žemdirbiai, šiais metais pasiekę neblogų rezultatų pieno ir mėsos gamyboje ir jau dabar pagaminę žymiai daugian pašarų, negu praėjusias metais. Šiuose, o taip pat ir kai kuriuose kituose kolūkiuose yra visos sąlygos ne tik įvykdyti, bet ir žymiai viršyti prisiimtus socialistinius įsipareigojimus gyvulininkystės produkty gamyboje. Čia ir iškyla svarbus ir neatidėliotinas kolūkių partinių organizacijų uždavinys — mobilizuoti plačiasias kolūkiečių, žemės ūkio specialistų gretas priimti naujus papildomus socialistinius įsipareigojimus ir iki metų galo juos garbingai įvykdyti. Tai bus geriausia rajono žemdirbių dovanā Lietuvos Komunistų partijos ir pirmosios proletarinės revoliucijos Lietuvoje keturiądesimtmečiu, tai bus geriausias mūsų raportas įvyksiantiam neeiliniam Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XXI suvažiavimui. Todėl jau dabar kolūkių partinės ir komjaunimo organizacijos, glaudžiai bendradarbiaudamos su žemės ūkio artelių valdybomis, privalo gerai ir atidžiai išnagrinėti socialistinių įsipareigojimų vykdymo eiga, numatyti tuos dar neišnaudolus rezervus, kuriais remiantis būtų galima dar labiau padidinti pieno, mėsos ir kitų žemės ūkio produktų gamybą.

Iki žymiausiosios suakčių nebeaug beliko laiko. Tinkamai ir garbingai ją sutikti — reiškia gerai ir laiku užbaigtai visus rudeninius darbus laukose, duoti valstybei daugiau žemės ūkio produktų.

MŪSŲ DOVANOS — TAU, BRANGI TĖVYNE!

Juodupės vienorių audinių fabriko „Nemunas“ kolektivas, lenktyniaudamas LKP ir pirmosios proletarinės revoliucijos 40-mečio garbę, kovoja už darbo našumo kelimą, gaminių kokybės gerinimą.

Nuotraukoje matome pirmaujančią audėjų Genė Pranckūnaitę. Dirbdama fabrike vos antrus metus, Genė Pranckūnaitė rodo puikius darbo rodiklius: pamaikos užduotį kasdien ji viršija 30—50 procentų.

J. Kalvaličio nuotr.

ŽINIOS

apie linų derliaus nuėimimą
ir žiemkenčių sėjų rajono
kolūkiuose 1958 m. rugpjūčio 15 d.
(plano įvykdymas procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Nuraudota linų	Paseta žieminių
1.	Liudo Giros v.	—	86,7
2.	Naujas gyvenimas*	3,07	100,0
3.	Nemunėlis*	—	57,2
4.	Marijės Melnikaitės v.	48,0	100,0
5.	Pergalė*	57,5	85,7
6.	Pilis*	28,2	71,5
7.	Pirmyn*	—	51,0
8.	Ragelai*	46,6	73,2
9.	Salomėjos Neries v.	4,0	62,5
10.	Socializmo kelius*	17,5	65,2
11.	Tarybų Lietuva*	20,0	46,0
12.	Tikruoju keliu*	—	57,5
13.	Žvaigždė*	—	25,7
14.	Artojas*	12,1	100,0
15.	Alžalynas*	—	85,0
16.	Duokiškis*	31,2	54,3
17.	Gegužės Pirmoji*	66,6	90,0
18.	Jaunoji gvardija*	3,7	58,5
19.	Lėnino kelius*	15,2	66,8
20.	Mičiurino v.	10,0	74,8
21.	Šetekšna*	12,5	75,0
22.	Už taiką*	1,6	83,4
23.	Vyturys*	—	61,8
24.	Žalgiris*	32,0	100,0
Viso:		15,8	72,6

Pirmai Salomėjos Neries v. kolūkyje sejų baigė II brigada. Čia šauniai pasidarbavo kolūkio traktorininkas Petras Matiekas. Kasdien jis užsėdavo iki 16 ha žiemkenčių.

Nuotraukoje: Traktorininkas P. Matiekas ir agregatų aptarnaujantieji jaunieji kolūkiečiai J. Neniškis ir K. Lašas doro paskutinį posėjį sėjant žiemkenčius.

P. Vilimo nuotr.

1959 metų saskaita

Su džiaugsmu mūsų rajono darbininkai, žemės ūkio darbuotojai, jestaigai, įmonių tarnautojai sutiko pranešimą dėl neeilinio TSKP XXI suvažiavimo suėdavimo. Gamybiniai laimėjimai, naujasis darbo dovanos pasiryžo jie sutikti šią reikšmingą datą.

Naujais siekimais, nuotaikomis gyvena ir mūsų, rajono vietinio ūkio valdybos mechaninio cecho darbininkai. Metų pradžioje mechaninis cechas vienangių prisiėmė naujus socialistinius įsipareigojimus — metinį produkcijos išleidimo planą įvykdyti iki gruodžio 5 d. Rugpiūčio mėnesio gamybos planą mūsų cechas įvykdė 139,4

procento. Aš per 7 šių metų mėnesius metinę užduotį įvykdžiau 128 procentais ir dabar jau dirbu 1959 metų saskaita.

Mes, mechaninio cecho darbininkai, TSKP XXI suvažiavimo garbei stengiamės dar geriau dirbti. Prisiūtus socialistinius įsipareigojimus įvykdymo ir virėsime. Metinį darbų planą įvykdyme žymiai ankstau, negu gruodžio 5 dieną. Iš sutaurintos žaliavos cechas pagamins nemažą kiekį produkcijos ir duos valstybei apie 5.000 rub. viršaplanių pajamų.

Jonas PUPELIS
rajono vietinio ūkio valdybos mechaninio cecho šaltka Ivis

SIANDIEN
SKAITYKITE:

Apie rajono darbo žmonių dovanas
Tėvynei

„Bulviakasis —
pirmaeilis darbas“

„AR TAIP REIKIA
RUOŠTIS GYVULIU
ŽIEMOJIMUI?“

Puslapį iš
baltarusių literatūros

APIE EISMO
SAUGUMO
SAVAITĘ

DIENOS temomis

Bulviakasis — pirmaeilis darbas

Rajono kolūkiai šiemet išaugino nemažą bulvių derlių. Kadangi rugpiūčis buvo drėgnas, bulvių lapai sunykė, todėl derliaus priaugimo nebentenka laukti. Bulves kasti reikia jau šiandien, kol dirvo dar nepašlapus, kol palankus oras leidžia ši darbą atlikti sparčiai ir be nuostolių.

Pries kasant bulves būtina iš anksto nupiauti bulvienojus. Tokiu atveju nesiltupas gumbų odelė, jie geriau išsiliko. Bulvienojus reikia susitosuoti, maišant su kukurūzais, atolu, velyvuoju mišiniu ar lubinais.

Kad bulviakasis būtų užbaigtas kuo sparčiausiai terminais, kasėjams reikia paskirti atitinkamą papildomą atlyginimą. Bulvių plotai reikia paskirstyti konkrečiai kolūkiečių kiemams, atskiriems kasėjams, kad

kiekuvenas žinotų savo užduotį ir stengiasi ją sparčiai įvykdyti. Kolūkiai valdybos privalo užtikrinti visas priemones, kad bulvės būtų nukastos kaip galima sparčiau, kad bulvių derlius būtų sudorotas be jokių nuostolių.

Reikia pasirūpinti, kad bulviakasio metu būtų atrankti sėklai geriausieji gumbai iš veislinių pasėlių, tinkamai išsaugoti sekancių metų sėjai. Svarbu bulves rūpestingai sudėti į kaupus laikymui, darant juos ne platesnius kaip 1,5 metro, įrengiant gerą vėdinimą. Tam tikslui reikia išskirti kaupuotojus, numatyti siems paskatinimo priemones už bulvių išlaikymą be nuostolių.

Smulkius, ligotus, sužalotus gumbus reikia sitosuoti. Pašariniai bulvių silosavimas kolūkiams duoda ivariapusišką naudą, todėl reikia jų kuo plačiau naudoti mūsų rajono kolūkiuose.

Neatsižvelgiant į tai, kad kolūkiuose dabar daug įvairių rudens darbų, bulviakasis reikia pradėti tuoju ir baigti iki spalio mėnesio pradžios. Ir tai ne tik kolūkijų valdybų reikalas. Tai visų partinių, tarybinių, komjaunimo, šefuojančių organizacijų reikalus. Darbininkų, tarnautojų, mokslieivių garbinga pareiga — taip pat įsiungti į ši darbą ir pagal galimybes padėti kolūkiečiams sudoroti bulvių derlius.

Ar taip reikia ruoštis gyvulių žiemojimui?

Plietu metas. Salomėjos Nérės vardo kolūkio I jungtinės brigados kiaulės šerikė Kūnigunda Skeirlenė jau sukojasi su kibira tankose. Garduose nemsta kiaulės. Šiaudais užkamšti langeliai tvaro viduje skleidžia nūrią, pilkų šviesą.

Taigi, žiema jau nebe tol, o ntekas taip ir nesirūpinā jideti stiklus, — prabyla šerikė. — O su vandeniu visai blogai, — gilių raukšlių išvagotu moteriškés veldu nuslenka nepasitenkinimo šešelis. — Šulinys pernai pavasarį užgruovo ir ligi šiol dar niekas netvarko. Reikia vandenį nešti daugiau pusés kilometro. Jau dabar sunku ligi atitekti kibirą, o kas gali bus žiema?

Tikrai, nestruošlams Salomėjos Nérės vardo kolūkyje gyvulių žiemojimui. Kolūkio vadovai ne tik dar nesitima jokių priemonių, kad gyvulai žiemočiai šiltai, gerai atremontuotos patalpose, bet jie nepagalvoja ir apie tai, kad gyvulininkystės darbuotojams reikia sudaryti geras sąlygas dirbtai žiemos metu. Štai ta pati I jungtinės brigados kiaulėninkė K. Skeirlenė gyvena tame pačiame pastate, kur laikomas kiaulės. Kolūkio valdyba jau seniai žadėjo būtul atremoniuoti ten pat esančią klėtį. Pažadat liko pažadatis. Jokie remonto darbai dar nevykdomi, nors I brigados brigadininkas Milaknis dažnai primena kolūkio pirmininkui drg. Bitinui apie šį reikalą.

— Spėsime, spėsime sutvarkyti, — numoja ranka pirmininkas ir greit išnyksta iš kiaulės klemo.

Jeigu ši rudenį šeriket nebus atremontuotas bulas, nebūs paruoštos patalpos ir pašarams

gaminti, moteriškė žiemos metu turės šulinėti nešti ir bulves kiaulėms virti savo kambaryje.

Salomėjos Nérės vardo kolūkyje nėra nė vieno gyvulininkystės pastalo, kuris būtų paruoštas gyvulių žiemojimui. Būsiu pažvelgti į kolūkio V jungtinės brigados kiaulidę. Tvaro viduje telkšo vanduo ir purvas. O skylėtoje darzinėje, kur dabartiniu metu laikomas kiaulės, išgali beveik negeresnė padėtis. Iki ausų išsimurzinę paršeliat skėsta srusty balose.

Suplaus lentes ir tuo dėlėje kiaulidėje grindis, — stengiasi kitus ir pats save raminti kolūkio pirmininkas drg. Bitinas, tačiau, kad tas "tuo" bus tikrai greit, kažin ar pats pirmininkas tiki.

Tos pačios brigados karvidėje neįrengtos edžios, neišvežtas mėšlas. Esant šaltesniams orut, veršingas karves reikia tuo pat vesti į vildą, ir iš anksto jauturi būti sutvarkytos edžios bei kitas inventorius.

Šilpauja pro langus vėjas, šviečia dangus pro stogo skylos IV brigados arklidėje.

Nedėdam stiklų todėl, kad vaikai išdaužo, — aiškina kolūkio pirmininko pavaduotojas drg. Mikalkėnas. — Kai pradėsim patalpas naudoti, tada ir jidėsim...

Argi iš likrųjų Sėlynės septynmetės mokyklos moksleivai užsiminėja tokiu dalyku, kaip langų daužymas kolūkio arklidėje?

Štai melias kolūkio IV brigadoje vienoje pa-

talpoje žiemos brigados karvės ir kiaulės. Dabartiniu metu šiam erdviam, iš didžiulių akmenų pastatyame tvarie — liūdnas vaizdas. Fermos stegas — kaip rėtis, sienos — taip pat. Neatremoniuoti čia gadi kiaulėms, iš juo nelšežtas mėšlas. O paršeliat laksto po visą patalpą, nes jiems visai nėra jrengta tvarktingų gardų. Niekur nematyti karvėms edžių.

Nežinau, kur reiks ruošti kiaulėms pašarus, — kaip kiaulės šerikė L. Griškaitė. — Niekas dar nesutvarkyta...

Išlūžusios, neišvalytos edžios III brigados karvidėje ir arklidėje, nesutvarkyti kiaulėms gardai II ir III brigadų kiaulidėje. Atliekant remontą, darbo dar labai daug. Ar spės kolūkis, kada jvairių kiltų darbų begaleis, iki spalio 1 d. galutinai pasiruošti gyvulių žiemojimui, kaip kad sako drg. Bitinas? Labai abejojame. Juk lygiagrečiai su kitaip darbais reikėjo neužvilkinti ir pastruošimo žiemojimui. Už šiuos darbus atsakingi ir brigadininkai, ir kolūkio valdyba. Jei kolūkio valdyba nepasirūpins statybine medžiaga, brigadininkai vieni neįstengs greitai remontuoti.

Kolūkio vadovai nerangiai teisinos, kad trūksta statybinių medžiagų, darbo jėgos, pasiruošti žiemojimui trukdo kiti darbai. Tačiau viena galima pasakyti: ruošimasis žiemai čia stovi vloetoje, o kolūkio vadovai pér mažai rūpnastu klausimu.

O. Valečkaitė
N. Šarkauskaitė

Vetinga pašarinė kultūra yra lubinas. Ši kultūra naudojama ne vien siloso gamybai. Štai iš Šiemet pasėtų 25 ha lubino, nuo 20 ha derlių silosuojuame, 5 ha aparėme žaliajai trąšai. Lubinas duoda daug žalios masės ir kartais prilygsta net kūrėjų derliui. Jis gerai auga ir neįtrentose dirvose.

Ruošiant lubinams žemę, reikia atsižvelgti į tai, kokios rūšies lubinai bus auginami. Geltonieji (saldejai) lubinai gerai auga lengvose priesmėlio žemėse ir megsta rūgščią dirvą. Todėl turint lengvų smėlio žemę, naudinėti ten auginti geltonajį lubiną. Mėlynžiedis lubinas auga lengvose, o taip pat ir sunkesnėse — priemolio dirvose. Lubinai nereikalauja daug šilumos, perneša nedideles šalnas, dygsta prie 4°C Celsijaus. Lu-

binas šalnų bijo tik tada, kai jis auginamas sėklai ir jos dar nesubrendę. Sėklas, nukenčios nuo žalnos, netenka daigumo.

Auginant lubiną, jis gali būti įvalrus. Lubinas auga po bet kurį kultūrą, tik svarbu, kad būtų švari dirva, ypač bijo varpučio. Po lubino gerai auga visos kultūros. Geriausia auginti lubiną pūdymuose. Jis susilaukus ar sušerus, ten pasėti žiemkenčius.

Kadangi lubinai nebijo šalnų, jie gali būti sėjami gana anksti. Todėl dirvą reikia suartii rudens. Lubinai leidžia ilgas šaknis, todėl megsta gerai jidribą dirvą. Pavasari ruoštis dirvai sėjai kuo anksčiau ir pradėti sėti. Prieš sėjai svarbu gerai paruošti lubino sėklą, išvalyti ją, surūšiuoti. 1 ha reikia

Rokiškio tarybinis ūkis šiais metais pagamins 2.200 tonų siloso. Siloso gamyboje svarbių vietų užima kukurūzai, kurie Šiemet, nežinanti nepalankių oro sąlygų, užaugo gerai. Geras kukurūzų derlius užderėjo tarybinio akio Dargių skyriuje, kuriam vadovauja ūkvedys J. Balynas 16 hektarų plote kukurūzų derlius iš kiekvieno ha siekia iki 37–40 tonų žaliosios mases. Šiuo metu kukurūzai baigiami silosuoti. Nuotraukoje: tokie kukurūzai užaugo Rokiškio tarybinio ūkio Dargių skyriuje. P. Giedraičio nuotr.

Linarūtė balcta

"Pergalės" kolūkio III nū derlių kolūklečiai jungtinės brigados kolūklečiai, vadovaujami brigadininko A. Deksnio, pabaigė rauti linus. Viame 14 ha plote išsirikiavo linų gubelės. Li-

B.Rimkutė

KUKURŪZAI — SILOSO DUOBĖJE

Baigė silosuoti visus llosios masės kolūkis kūrėjus "Šetekšnos" pasigamino apie 400 tonų puikaus siloso. General dirbo prie silosavimo darbų kolūklečiai J. Mikulis, J. Buckus, R. Strumskys ir ellė kiltų. Vien iš kukurūzų ža-

D. Kalnietis

Sėja virš plano

"Naujo gyvenimo" dose sėjamai žiemkenčiai kolūklečiai balgė virš plano. Jie bus panaudoti pavasari žaliam pašarut. J. Valtkus

Šių laikotarpių LAISKU PIRMOJI ŠIAIS METAIS

Vieną dieną po pirmo skambučio prie Kamajų vidurinės mokyklos būriavosi dešimtukai. Jie nėjo į savas klasses, bet kažko vis lūkuriavo. Pagaliau atvažlavo mašina ir, išsukusi ratą, sustojo. Sulipę į mašiną nuvažavome į "Vyturio" kolūkį talkininkau. Nuvykome išlesiat prie visuomeninės pastatų, prie siloso tranšeju ir tuo kibome į darbą. Vieni pakrovė mašinas, vežė lubiną ir kukurūzus, kiti dirbo prie silosinės.

Dirbome iki tol, kol užbaigėme tranšeją. O didžiajų pusė prieš mus spėjo užpildyti patys kolūklečiai. Geriausiai dirbo Dūrytė, Kazlaitė, Skeirlys ir kt.

Po to kolūkio automašina mus parvezė atgal į mokyklą. Taip baigėme pirmąją talką šiai mokslo metams kolūkyje.

V. Baršauskas

KULIA MOKSLEIVIAI

Geras derlius pribrendo šiai metams "Už talką" kolūkio laukuose. Derliaus nuėmimo bei kūlimo darbuose kolūkyje talkininkauja Salų žemės ūkio technikumo moksleivai. Gerai padirbėjo agronomijos lita kursas. Kuiiant žiemkenčius nuo kolūklečių stengesi neatslikti moksleivai P. Motuzas, B. Lupeikis, Z. Šilinis, R. Kundelytė, E. Tumėnaitė ir kt.

R. Šinkūnas

Lubinai užariami tuomet, kai mežgasi ankstyvai. Toliau dirvą reikia ruošti skutikais su lėkštinėmis akėčiomis, nes spyruokliniai kultivatoriai lubiną ištraukią į žemės paviršių. Tokia žalioji traša labai padidina derlius. Ji turi tes pačias savybes kaip ir mėšlas.

Sunkiausia yra lubinus užauginti sėklai. Lubino vegetacija trunca apie 130–140 dienų prie gėry Oro sąlygų, o lietingu, nesaulėtu laiku dar pažigėja. Auginančių lubinų sėklai, reikia parinkti dirvą, nuolaidžią į pietų pusę, kad augalui būtų daugiau saulės ir šilumos. Sėti klek galima anksčiau. Sėjai panaudoti tik jarovizuotą sėklą.

Suvežus lubiną, reikia laikyti ji erdviose daržinėse, kad galėtų džiūti. Iškultą geriausiai laikyti sumaišius su avilėmis ir gerai védinamuose sandeliuose, nes lubinų sėkla ypatingai greit dréksta ir pelyja. Tuo tikslu dažnat ją reikia védinti ir malšyti.

A. SU-YLAITĖ
"Naujo gyvenimo" kolūkio agronomas

ZAPOROŽES SRITIS. "Zaporostal" gamykloje didelis dėmesys skiriama įmonės teritorijos apželdinimui. Išilgai pagrindinių cechų užveisti gelyna, pasodinti krūmai ir medžiai.

Nuotraukoje: gamyklos teritorijoje.

TEKLESTI BROLIŠKOSIOS BALTARUSIŲ TAUTOS LITERATŪRA!

★ Metal po metu plečia-★
si Lietuvos ir Baltarusių
jos literatūriniai ryšiai.
Vis dažnai apsilanko
vieni pas kitus brolišku-
ju respubliką rašytojai,
kurių supažindina skai-
tytojus su savo liaudies
pasiekimais. Antai, ši
pavasarį Baltarusijoje
vyko lietuvių literatū-
ros savaite, o dabar
Tarybų Lietuvos litera-
tūrinė visuomenė sutin-
ka svečius iš Minsko.
Jie atvyksta į organi-
zuojamą Lietuvoje baltar-
usiu literatūros savaite.

Baltarusių delegaciją
sudaro 16 rašytojų. Ju-
tarpe — Petrusis Brov-
ka, Ivanas Šamiakinės,
Petro Glebka, Michasis
Kalačinskis, Pilytas
Pestrakas, Maksimas
Tankas ir kiti. Jie daly-
vaujant literatūrinio
vakaruose, kurie įvyks
Vilniuje, Kaune, Klaipėdoje,
Šiauliuse, o taip pat kai kurių
rajonų kolūkiuose. Svečiai
pabuvos J. Janonio var-
do popieriaus fabrike,
aplankys Kauno HES
statytojus, susipažins
su mūsų respublikos
kultūros ir liaudies ūkio
išvystymu.

Šiame puslapyje
spausdinama medžiaga,
skirta prasidedančiai
Lietuvoje baltarusiu literatūros savaitei.

Visada su liaudimi

Baltarusių tauta ruo-
šiasi pažymeti šlovingą-
ji jubilejų — savo res-
publikos 40-metį. Šią
žymiąją dieną didelias
laimėjimais pasitinka ir
baltarusių literatūra.

Iki Spalio socialisti-
nės revoliucijos Baltar-
usijoje buvo vos kele-
tas žmonių, dirbusių li-
teratūrinį darbą. Dabar
Baltarusių rašytojų orga-
nizacija yra viena
didžiausių mūsų daug-
gacionalinės tarybi-
nės literatūros būrių.

Nemažą indėlį į jos
vystymą įnešė liaudies
poetas Janka Kupala ir
Jukas Kolasas.

Ypač suklestėjo mūsų
literatūra po Spalio revo-
liucijos. Baltarusių ra-
šytojų organizacija smar-
kiai išaugo kūrybiniu
atžvilgiu, užsigrūdino
idėjiskai. Pastaraisiais
metais pasirodė tokie
žymūs baltarusių rašy-
tojų kūrinių, kaip Pet-
rusis Brovko romanas
„Kai susilieja upės“,
kuriame pasakoja apie

Mikola CHVEDAROVICIUS
baltarusių poetas

baltarusių, lietuvių ir
latvių sanikius, jdomi
ir talentingai parašyta
Ivanu Šamiakinė knyga
„Sališkė“, populiarus
skaitojoj tarpe Vladimi-
ro Karpovo romanas
„Metal po metu“, Arkadijus
Černuševičiaus romanas „Aušra“, Mi-
chailo Linkovo „Neuž-
mirštamos dienos“.

Smarkūs pakitimai,
išvykę žemdirbių gyvenime
po partijos nutarimo
perduoti MTS
techniką kolūkiams atsi-
spindi Taraso Chadke-
vičiaus romane „Lauku
toluma“. Šį romaną šili-
tai sutiko mūsų litera-
tūros visuomenė. Sék-
mingai dirba talentin-
gas baltarusių rašytojas
Janka Briliš, išleidęs
jdomią knygą „Komuni-
sto širdis“ apie par-
prastus partijos darbuotojus. Gerai sutiko mū-
sų visuomenė ir kiltų

rašytojų naujas
knygas.

Būtina pa-
žvelgti ir į ryš-
kiausius pata-
rojo melo poezi-
jos kūrinius.
Maksimas Tan-
kas išleido eilé-
raščių rinkinį
„Aušrinės švie-
sa“, jdomūs
naujilyriniai Pet-
rusio Brovko
elleraščiai, pa-

skelbtai periodinėje spaudoje. Pimėnas Panden-
ko išspaustino poemą
„Patriotinė daina“, kur
roje autorius pasidalino
ispūdžiais iš kelionės
po užsienį. Arkadijus
Kulešovas išleido anira-
jų dalį poemos „Rūsti
giria“. Petro Glebka,
Maksimas Lužaninas,
Kastutis Kirjenko, Anatolijus
Vialidginas iš-
spaustino periodikoje
savo naujus eileraščius
ir poemas.

Ypač džiugina mus
smarkus jaunos baltar-
usiu poezijos augimas,
pasiekimai literatūros ir
mokslo srityje.

Nemaža mūsų rašytojų,
kaip ballarusių liaudies
rašytojas Kandratas Kra-
piva, Andriejus Makajon-
kas, Konstantinas Guba-
revičius, Ivanas Šamiakinės,
Arkadijus Mnuzonas ir
daugelis kitų
sékmungai dirba dramaturgijos srityje.

Už visus pasiekimus
baltarusių rašytojai dé-
kingi brangiai Komuni-
stu partijai, kuri tévi-
kal moko relikumo, ne-
sustoti ties paslektu,
kasdien keilti savo meistriškumą, būt visada
kartu su liaudimi, gy-
venti jos minlimis ir
lukesciai. Čia kaip tik
ir yra mūsų tolesnio
kūrybiniu augimo laidas.

tus augino, lepino, o
dabar jina štai kaip —
rankos kietos. O Ulita,
žlurėk, tuož pravirks,
žodžio negali išstarti.

Marfa piktai rézē:
— Tai, gal būt, pas-
telė ir eisi?

— Eilstu, mamyt.
Leisk mane...

Neišvérė Ulita, puo-
lé prie Ganutės, griebė
ant rankų.

— Dukružėle, tu ma-
no brangoji, saulūže,
tu mano skaisčioji. Ne-
jaugi aš tave džiablam
nors aliduošiu? Atleisk
tu savo kvailai moti-
nal... Nepyki, sese...
Nebeduosiu taujos! Ne-
duosi!

Senutė tarė tuos žo-
džius iškaršiai ir jaus-
mingai, tartum ji būtų
buvusi anos mažosios

Ganutės motina, ir at-
rodė, lyg viskas įvyko
ne prieš daugelį metų,

L. Surgailis, Petras Cvirka ir Janka Kupala.
... Nuostabiai įsiuotės į baltarusių liaudies dat-
nu dvasią, semės sau jėgų iš liaudies kūrybos lobyn-
ui, būdamas išlikimas liaudies aspiracijų, jos var-
gų, kovų ir užtikrėjimų bendrininkas, Janka Kupala visą
savą ilgą, sunkų kelią praėjo drauge su darbo liau-
dimi, kuriai Didžiosios Spalio revoliucijos ugnyje
buvo lentla pažilti, amžiams nusikratyti kapitalistų,
dvarininkų ekspluatacijos ir caro jungo. Tarybų
Baltarusių darbo žmonės per trumpą socialistinių
penkmetių laikotarpį savo kraštą... pavertė žydintą,
laiminga respubliką.

P. Cvirka

LIAUDIES POETO MUZIEJUJE

Minke, Engelo gatvė-
je, šalia mišiniškų pasta-
ty stovi nedidelis namelis.
Prie jėjimo, svyrantomis
žaliomis kasomis priglu-
dės, stovi jaunas berželis.
Neaukštū, paskendę gėlės
liauptai veda prie Baltar-
usijos liaudies poeto Jan-
kos Kupalo vardo su Vilniumi,
praeina per visą ekspoziciją nuo pirmos iki pasku-
tinės muziejaus salės.

TAIP KILO DRAUGYSTĖ

ČIA JIS GIMĖ
Vilniuje Kupala gyveno
jvairiaisiais metais. Pirmą
kartą jis atvyko čia 1908
metais ir dirbo „Žinių“
bibliotekoje. Laisvu nuo
darbo metu jis lankė leidžiamos
žmonių krauju ir ašaromis, vargingos
lūšnos... Vienoje jų gimė
Janka Kupala. Jau vaikystės
metais jis patyrė sun-
kią dalią „skaitytų liūdnų
dvarininko dirvy knygų
ir rašyti skaudžią savo
vargo apysaką arklui ir
dalgiu!“ — taip Kupala pri-
simena savo vaikystę.
Ekspozicija rodo poetė
kūrybos etapus. Štai jo
gyvenimo Vilniuje laiko-

MOTINOS RANKOS

Aš iš karto pajautau,
vaisiai. Bet kiek daug
išminties ir grožio šluo-
se pasakojimuose, ku-
riuos išgirsii vagonuose!

Sédėjusi pačiam
kampe, prie staliuko,
jauna moteriškė, išsi-
pusi į didele baltą ska-
rą, atsisuko į senutę,
mano suolo kalmyne:

— Jūs kažką norėjo-
te papasakoti apie mo-
tiną?

— Aš? — senutė ska-
ros krašteliu nusiluo-
tė burną, pasitaisė plau-
kus, — jos nudegės vei-
das buvo patrauklus sa-
vo paprastiniu ir valin-
gu rūstumu.

— Ne... Aš tik apie
motinos rankas norėjau
žodelj, tarsi. Prisiminiau
vieną atsitikimą, na, ir
pagalvojau, papasakosiu
žmonėms. Seniai tai bu-
vo, dar jauna buvau, ir
kalme visi dar pavieniui
gyveno... Mūsų kalme
buvo dvi seserys — Uli-
ta ir Marfa. Tiesa, mū-
sų kalme gyveno vien-
tik Ulita, o Marfa ište-
kėjo į užupį, taip apie
dviešimt kilometrų nuo
mūsų. Ir ne vienoda
buvo jų laimė... Ulita
vargelj vargo, bet užtat
vaikų turėjo pilną tro-
bą, kalp sakoma, vaikų
— li pipirų. O Marfa
buvo ištekėjusi už tur-
tingo, ištaigingai gyve-
no, tačiau dievas jai nė
vieno vaiko nedavė...

Krimtosi jinai dėl to. O
paskui paprašė vyresnės
sesers, kad duotų jai
savo mažiausią mergytę.

Ji jau devintoji iroboje
buvo... Sutiko Ulita, no-
réjo, kad jos kūdikis
būtų laimingas. Tačiau
kalp mes tuomet laimė
supratome? Turtinga,
visa ko turi — vadinas,
laiminga. Paslėmė Mar-
fa vaiką, kuris kalbėti
dar nemokėjo, kad Jis
apie tai nieko nežinotų,
ir nesuprastų, ir kaip i
motiną į ją žlurėtų...

— Vadinas, jisūnijo?
— pasigirdo iš viršutinės
lentynos jaunuolio
balsas.

— Idukrino... Juk
mergaitė buvo, — pataisė
senutė ir kažkodėl
sunkiai atsiduso. — Na,
gyveno sau vaikeliis,
jau émė kalbėti, tetą
vis „mama“ ir „mama“
vadino, o daugiau nieko
ir nežinuo. Trejus
metus jau turėjo, o gal
ir ketvirtieji éjo, kai
kartą per šventę atėjo
pas seserį pasisvečiuoti
Ulita. Paviešėjo dvi
dieneles, pasidžiaugė
savo Ganute ir išsiruo-
še namo. Sesuo jai ke-
llionei didoką krepšį vai-
šių prikrovė ir pali nu-
éjo palydėti. Na, ir Ga-
nutė, mergaitė su savi-
mi paslėmė... Eina, šne-
kučiuojasi... Geroką ke-
lio galą nuéjo ir mato:
pavargo mažylė. Marfa
jai ir sako:

— Eikš, dukrele, aš
tave panešiu.
O jinai atsako:
— Mamy, tegul teta
mane neša, jos ranku-
tės minkštėsnes.

— Isbalo Maria, apmau-
du pasidare: dvejus me-

o dabar, vagone, mums
matant.

Visus mus nustebino
jos nuoširdumas. O mo-
lieris, tartum susigriebu-
si, lengvai judesi, oriai
vėl nusiluostė lūpas ir
ramiu, tvirtu, net kiek
abejingu balsu pridūrė:

— Štai jas kokios,
motinos rankos! Net
pūslėtos, šiurkščios, bet
vis tiek — švelniausios.
Vaiko neapgaus. Jis su-
pranta tikrą miele. O
Ganutė, ką gl... Isaugo
ir savo vargingoje grī-
čioje — nebloga tapo mo-
teris. Dabar jau pati mo-
tina... Dvejetų vaikų tu-
fti... Mūsų kolūkyje dir-
ba... Tokia gyva! — di-
džiuodamas ir gérėda-
masi ja, baigė savo pa-
sakojimą senutę.

G. Taranovičius
ir E. Vaserdamas

ATMINTINAS PAVEIKSLAS

Didžiojo Tėvynės karo
išvarkarbose Jankai Kupalai
vėl teko būti pažystamose,
jo pamėgtose vietose. Jis
aplankė Kauną, susitiko
su lietuvių rašytojais. Šiam
susitikimui atminti dailininkas
Surgailis išnepatapse
paveikslą, vaizduojantį
Petraq Cvirką ir Janką Ku-
palą.

Šiose salėse viskas by-
loja apie didį, kartais
sunkų ir sudėtingą, bet
puikų kelią poeto, kurio
gyvenimas ir veikla yra
taurus paeiaukojamo tar-
navimo savajei liaudžiai,
Tarybų tėvynei pavyzdys.
J. Dobillas

Užtenka tik pažvelgti gausėjo sunkvežimių, į mūsų keltus, kad su įvairių markių lengvajų praslium, kaip per pasta- automašinų, molociklų, ruostus metus juose pa- motorolerių... Keliolis ke-

JEIGU TU PAŽEIDEI EISMO TAISYKLES...

leliais rieda kolūkių, kuris vežė ekskursantus. Nukentėjo ne tik abu įstogų ir organizacijų sunkvežimiai bei lengvajieji automobilių, šimtai rajono darbo žmonių asmeninėje nuosavybėje turi "Pobedas", "Moskvičius", motociklus, motorolerius...

Dabar šeferis P. Baltakis areštuotas ir laukia pelnytos bausmės už prasiržengimą. O kaip gi jaučiasi rajkoopsajungos vadovai? Luk dėl jų apsilieidimo, kontrolės nebuvimo įvyko ši nelaimė.

"Tikruoju keliu" kolūkio pirmmininkas Jermolaivas rugsėjo 3 d. girtuoklavo kartu su elektromoniteriu Balčiūnu, kuris po to norėjo važiuoti motociklu. Apylinkės milicijos įgaliotinis Bagajevas norėjo neleisti to padaryti, uždarė motociklą sandėlyje. Bet Jermolaivas nepadėjo milicijos įgaliotiniui, o net apstumė ji. Vėltais jis padėjo Balčiūnui pamilti iš sandėlio motociklą ir išeidiuojant į kelionę, kuri baigėsi labai tragiskai—nedaug tenuvažiavės neblaivus Balčiūnas užsimušė.

Dabar visoje mūsų šalyje vyksta eismo saugumo savaitė. Jos tikslas sustiprinti valruolių larpe drausmę, atsakomybę už griežią eismo taisyklų laikymą, išlaikyti visiems gyventojams galvų judejimo taisykles, paslekti, kad iki minimumo būtų išvengiamas nelaimingų atsiklimų. Tuo larpu visa ellė pavyzdžių rodo, kad neretai, nuolaidžiaujant organizacijų ar autoūkių vadovams, valruotojai grubiai paželdžia eismo saugumo taisykles, sėdas už valro neblaivūs, o tai dažniausiai baigia avarija...

Silpnai kontroliuoja savo autotransporto valruotojus rajkoopsajungos vadovai. Pasitaiko atveju, kai šeferai valruoja mašinas neblaivūs, važinėja savo asmeniniais reikalais, nevisada turėti keliuose lapus. Š. m. rugpjūčio 31 d. rajkoopsajungos šeferis P. Baltakis, būdamas girtas, savavališkai paėmė sunkvežimį ir išvyko į Kamajus. Kelyje neblaivus valruotojas susidurė su sunkvežimių.

Kai matome, dauguma nelaimingų atsiklimų išvyksta tada, kai prile valro sėdi neblaivūs valruotojai arba apsilieidėliai. Autoūkių vadovai privalo kuo griežiausiai kontroliuoti savo organizacijų valruotojus, tikrinti, kad jie nebuili išgérę, kad visuomet turėtų keliuose lapus, valravimo teises. Negalima jokiu

būdu leisti perveržti žmones neprilaikytai keliuose nepriveržimui sunkvežimiams — tai gali išsaukti nelaimingą aisiauklį. Keleivių perveržti gali tik gerai palinstruktuoti I-II klasį šeferai.

Kai kas mano, kad judėjimo taisykliai privalo laikyti lik šeferai ir motociklistai. Tai labai klaidinga nuomonė. Štai, šių metų rugpjūčio mėnesį dviratininkė Bulkaltė, važiuodama keliu kaire puse, susidurė su mašina. Pasitaiko daug faktų, kai ne savo puse važiuojantieji dviratininkai susiduria su motociklais. Keliuose neretai galima matyti žmones, kurie važiuoja arkliais kaire kello puse, nekreipia jokio dėmesio į mašinų signalus. Reikia vieną kartą giliai išsamoniinti vienems gyventojams, jog judėjimas griežtai privilomas dešine kelio puse. Tuomet niekas nėkam netrukdydys, nėkam negrēs joks pavojus.

Eismo saugumo savaitė balgiasi. Bet tai analplai nerelškia, kad ateityje vėl viskas eis sena vaga. Visų piliečių šventa pareiga ne tik griežlat laikytis judėjimo taisyklų, bet ir perspėti tuos, kurie jas paželdžia, pranešti apie juos milicijos organams. Tik tuomet, kai visi vienomenė kartu su milicijos darbuotojais aktyviai įsijungs į kovą su eismo saugumo taisyklų paželdėjais, judėjimas mūsų keliuose vyks sklandžiai, tvarkingai ir saugiai.

I. GRIŠAJEVAS
rajono milicijos skyriaus viršininko vaduotojas
A. ZAICEVAS
vyr. autoinspektorius

Redaktorius Z. LAPINSKAS

Š. M. RUGSĖJO 30 D.

Įvyks valstybinės 3 procentų vidaus išlošiamosios paskolos 65-tas pagrindinis ir II-tas papildomas laimėjimų tiražai.

GALIMA LAIMETI NUO 400 IKI 100.000 RB.

Sios paskolos obligacijos parduodamos ir laisvalai perkamos taupomosios kasose. Isigykite šios paskolos obligacijų iki rugsėjo 30 d.

Rokiškio durpynų kontoros Juodupės durpynui skubiai reikalingi darbininkai prie durpių džiovinimo ir surinkimo darby. Prūmami ir paaugliai.

Išmokamas padidintas atlyginimas.

Darbininkams, išdirbusiems 6 dienas prie durpių džiovinimo darbų, nemokamai bus suteiktas transportas išpirktoms durpėms parivežti.

Norintieji vykti į durpyną iš Rokiškio miesto renkasi 8 val. ryto prie durpynų kontoros, iš kur bus nuvežami, o vahare parvežomi.

Administracija

Juodupės fabrikui "Nemunas" skubiai reikalingi mūrininkai ir tinkuotojai. Dėl darbo sulygybų kreipkitis į kadrų skyrių.
Direktorius

Rokiškio vartotojų kooperatyvų sajunga neribotais kiekiais rinkos kainomis superka obuolius ir spanguoles. Supirkimo punktai: Rokiškis, Tarybų aikštė (viešbučio kieme) ir Kamaju, Panemunėlio ir Juodupės kooperatyvuose.

Pil. Kažemėkinė—Liaudė Danutė, Kosto d. gyv. Remeikių km., Juodupės apyl., Rokiškio raj., iškélé ištuokos bylą pil. Kažemėkui Viktorui, Prano s. gyv. Kauno raj., Karmėlavos m., Vilniaus g. Nr. 39.

Bylą nagrinės Kauno rajono liudies teismas.

Rajono keliuose

"BUVAU IŠGĒRĘS..."
NEATSIMENU"...

Nekai pradėjo eismo saugumo savaitę "Atžalyno" kolūkio šeferis Antanas Bulavas. Pradžiai išgérė su kaimynu Jonu Buckum... Paskiau nutarė pasibažinėti. Kelyje Skapiškis—Panemunėlis jems pasipalanko motociklistas Ž. Bulavas sustabdė sunkvežimi, kartu su Bucum prikibo prie Ž.

— Parodyk teises... Mes — autoinspektorai.

Matydamas, kad "autoinspektorai" vos ant kojų išlaikosi, motociklistas teisių neparo-dė, o paprašė jų dokumentus parodytį.

— Ak, šilaip... Mokėk pabaudą!

Pasibaigė tuo, kad du būčiai gerokai ap-kultė nieku dėtą Ž.

...Ir šiai Bulavas alš-kinast vyr. autoinspek-toriui. Jo "žygis" nelli-ko nepastebėtas — pilie-čiai pranešė aplie val-ruotojo ir jo keleivio chuligantšumą.

— Buvau išgēręs...

Neatsimenu, — išraudės kaip vėžys sako Bulavas. — Aš tik motociklą laikau, kad nenuva-žiuotų...

— Diskvalifikacinė komisija nusprendė, kaip su Jumis pasielgti, — sa-ko A. Zaicevas, slėpda-mas į savo krepšį A. Bulavo valruotojo teises. — O jūs, drg. Piskarskai, turėtumėt daugiau domėtis, ką daro jūsų kolūkio valruotojai, — atsigrežia į artelės pirminką.

Piskarskas sutikdamas linkloja galvą.

Ir keliuose lapą!

— Teislių nelurli... Pamiršau... O keliuose lapas yra... Tur! būli... Vellui jis leškojo ka-binoje nesamo keliuose lapo. Nerado. Ir griebė-si pačios kvailiausios prieemonės. Vos auto-inspektorius nusigrežė, paleido sunkvežimį ir didelį greičių nudūmė Salų link.

— Netoli tenuvažiuo-si, balandėli! — sukda-mas jam iš paskos, pa-sakė autoinspektorius. Sunkvežimį rado kaž-kokio piliečio kleme. O

Šešelgis pasislėpė. Bet ar ligam? Juk jau kitą dieną teks aleili į autoinspekci-ją pasiaiškinti. Nelinks mai baigsis jam ši keli-nė. Na, o ką aplie tai gal voja „Arlojo“ kolūkio pirmininkas Diržys? Argi ir atėlyje jis taip nuo-laidžiaus savo valruolo-jams, leis jems trankytis su sunkvežimiais kur patinka ir kaip patinka?

J. Vaškells

— Prašau jūsų teises

Reportažas

„TEISES PAMIRŠAU... KELIONLAPIO... NETURIU..."

Vos tik autoinspektoriaus motociklas pasuko prie Panemunėlio geležinkelio stoties, iš bu-feto svyruodamas iššoko „Arlojo“ kolūkio šeferis Arlojo ir atėlyje jis taip nuo-laidžiaus savo valruolo-jams, leis jems trankytis su sunkvežimiais kur patinka ir kaip patinka?

— Aš... tik... du šim-tus gramų, — užsikirsda-mas teisinasi jis.

— Prašau jūsų teises

Nuo traukoje: „Truklų“ žemės ūkio arteles kolūkiciai veža durpių kraiką. V. Rupšlaukio (ELTA) nuotr.

Trąšų fabrikas

Pelkes ir durpynai juosia Plungės rajono „Švyturio“ kolūkio ženės. Plungės remonto traktorių stotis vie-name durpynų įsteigė trąšų fabriką po atviru dangumi. Iki metų pabaigos čia bus pagaminta 20 tūkstančių kubi-nių metrų durpių kraikų. Šis kraikas yra žymiai p-i-gesnis, negu pagamintas Šilutės durpių-trąšų įmonėje. Šiuo metu fabrike kasdien pa-gaminama šimtai kubinių metrų šiuo vertingų trąšų.

Nuo traukoje: „Truklų“ žemės ūkio arteles kolūkiciai veža durpių kraiką. V. Rupšlaukio (ELTA) nuotr.

Kinijos valstiečių

ŠIOKIADIENIAI

tūkstančių hektarų bar-chanų buvo padengta geltonžemio dirva. Smėlio tvirtinimo darbai šloje provincijoje toliau plečiamai iki šiol nematytais tempais. Čia nu-tarta per trejus metus sukurti „didžiajų želdinių“ sieną“.

Stiprinanti smėlių miško juosla eis nuo Czintajaus apskrities Hansu provincijos centrinėje dalyje per 16 apskričių ir miestų, esančių išil-gai didžiuolės Tengello dykumos ir senosios Didžiosios Kinų sienos, iki Dunchuanio apskri-ties. Ši juosta bus 1.500 kilometrų ilgio. Kinijos

tr Hansu smėlėtas dy-kumas žmonės pavers žydi-nčiais vynuogynais ir valsmedžių sodais, derlingais laukais ir gausiomis ganyklomis.

Sparčiai vyksta Kinijoje mišky sodinimo darbai. Miškas sodinamas ne tikai sulvintiniu smėliu ir sukurti apsauginėms miško juos-toms nuo nukojančių dykumos vėjų, bet ir pramonės reikalams. Vi-sos šalyje jau pasodinta 20 milijonų hektarų miš-kių.

(B. d.)

(Tėsinys iš 74 Nr.)
Goblio dykumos smėlis buvo nešamas vėjo greitumu ir užpildavo savo keliuje drėkinimo kanalus, vandens tal-pyklas, šulinius, o kārtas ir išilius kaimus. Valstiečių šeimos turėdavo palikti giminėlius vilties ir bėglių su savo mania į kitus kraštus. Daugelio kaimų vloetoje, tarlum sustengusios jūros bangos, slovi dabar barchanal, pasiroše iš naujo paklusi vėjo val-tili ir pakilti į orą.

Amžiaus čionyksčiai gyventojai svajojo parvergili dykumą, atkakliai kovojo su smėliu. Bet ką jie galėjo padaryti pavieniui? Ir lik dabar, išvadavus šalį, Kinijos valstiečiai gali pulsi dykumą. Susijun-

Redakcija: Rokiškis, Tarybų a. Nr. 22. Telef.: redaktoriaus — 44 (miesto ATS), redakcijos — 18. Spaudė Rokiškio raj. spaustuvė, Užs. Nr. 509. Tir. 2500

Redakcija: Rokiškis, Tarybų a. Nr. 22. Telef.: redaktoriaus — 44 (miesto ATS), redakcijos — 18. Spaudė Rokiškio raj. spaustuvė, Užs. Nr. 509. Tir. 2500